

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

V. Insidiae & machinationes quibus diabolus in supplantandis animabus
utitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

domicilio ſuo tranſtuleric. Et vt venenum quam primum ad corpus eacrit, corpus enecat; ſic vbi affectus animi & cupiditates rationem expugnaverint, illicet anima ab iſdem morti eſt tradita.

IV. Locorum illa ſolitudo iam olim diabolum non prohibuit quominus in illis Iouinianum, Theodorum, Pelagium, Eutycherem, Timotheum, Henricum, alioſque monachos & Religioſos inuenerit; qui velut ſub diuerſis ſignis, ſub vnus tamen ductu & aſpicijs, nefario Eccleſiæ indiſto bello, domum Dei oppugnarunt, & partim etiam diripuerunt, diſcordiæ & zaniâ inter bona pacis grana ſeminarunt; & mortem vbi viuifica fides vigeat, plantarunt. Numquam hoſtis ille Eccleſiam acrius aut periculoſius quam per euſmodi apoſtatas oppugnauit. Ex his locis Sergium ille produxit, à quo deteſtabilis Mahumetana ſecta cuſa eſt. Ex his locis idem noſtro tempore tot ſultos iuuenes ad Mundi delicias & voluptates retraxit. Nulla domus aut familia eſt Religioſorum quæ impias euſ manus & rapinam euaserit. Auguſtinianis ille abſtulit Martinum Lutherum; Dominicanis Bucerum; Franciſcanis Conradum Pelicanum; Carmelitis Vireum & Petrum Richerium; ex S. Brigitæ ordine abduxit Ioannem Oecolampadium; è D. Bernardi ordine Thomam de Thiele; è Capucinatorum cellulis deteſtabilem illum hominem Bernardum Ochinum; ex Carthuſianorum ſolitudine Petrum Martyrem protraxit: vt multos alios euſdem notæ taceam, vt Pomeranum Bugenhagium, Muſculum, Muſterum, Marlortum, Virellum, Solon, Parrocelj, Leſpine, Berant, &c. qui ex oriente Lutheraniſmo & Caluiniſmo hinc inde per varias Europæ regiones, ad colligendos ſibi ſtultæ impietatis ſocios, diſcurrerunt. Et hi quidem ex cerebrati & excucullati Monachi tamquam immundæ ſues in ſtercoribus & ſordibus huius Mundi ſeſe volutarunt, & cilicio, cucullo & pera abiectis, ad pallium & puellam conuolarunt, non iam latus roſario, ſed g'adio cinctum oſtentantes.

V. Diabolus, vt reſtat D. Gregorius, inſidias alicui homini tracturus, primum diſpoſitionem euſ & affectus explorat, atque exinde laqueos ſuos neſtiraerendit: hæc in re aucupes imitans, qui non vno ſed multis modis volucres captant. Aliter ille ſuperbos venatur; quorum ambitio vltra cælum aſcendit; aliter auaros, qui ceu talpæ terra viſceribus incluſi viuunt; aliter luxurioſos, qui velut hirci nihil niſi vbi libidinem expleant,

quæruunt; aliter timidos, qui ſuam, inſtar ceruorum, vmbra ipſi metuunt. Hinc verſutiſſimus ille piſcator eſcam illam hamo imponit, quam à piſciculis maximè ſcit expecti, nihil omnino admittens quod guſtum ipſorum poſſet corrumpere. Inſcitia eſſet auarum luxuria, luxurioſum auaritia, hominem ab omni ambitione alienum ſuperbia tentare. Nouit Panurgus ille, quem nihil iſtarum rerum latet, quibus muneribus ſinguli captari debeant. Hinc auaris iumenta mittit auro onuſta, quibus arcem eorum facile ſe ſcit expugnaturum; Samsones ille in Dalilæ ponit gremium, quæ abraſſis capillis, omne eis rumpendi vincula robur adimit: Superbis alas addit, quibus quanto illi altius ad cælum euolant, tanto miſerabiliori ruina decidunt, & ad infernum vſque deprimantur. Sic alijs alia, & quidem vnicuique id ad quod naturâ maxime propendet, ſuggerit & ſubminiſtrat: tantoque magis quemque impellit, quanto faciliori ſponte duci ſe quiſque patitur, vt in omnibus apoſtatis videre eſt. Sic ille cum eremita aut Religioſo cuiuſcunque ordinis homine agit, ſic ad cor loquitur: Miſer homo! quid tibi opus eſt carnem affligere, ieiunare, vigilare, cilicium portare, monaſterio te includere, ac totam vitam in ſolitudine exigere? Miſer Capucine! Cur tu corpori viliſſimum pannum injicis? cur cilicio pro lintea ſubucula vteris? cur nudis incedis pedibus? cur ſomnum capturus, ſtorem pro lecto tibi ſubſternis? vni vnica veſti ita incluſus veluti & affixus, vt mutare eam numquam, immo ne in extrema quidè hora, frigido & lethali ſudore ex omnibus membris dimanaute, induſum tibi ſumere liceat. Cur tu, miſer Flagellator, à carnum eſu abſtines, & tanta auſteritate vitam traducis? Et tu Carthuſiane, ecquid eſt quod præter tot tamque acerbas carnis macerationes, chariſſimorum ſocietate te priuas? ne verbum quidem cum vilo homine ſine venia loqui audens, & ad vmbroſam illam ſolitudinem tamquam perpetuam carcerem damnatus. Quia tu meum audis conſilium. Perfringe hunc carcerem, erumpe è custodia, & ea vttere libertate quam Deus tibi dedit. Liber natus es, non ſeruus. Quid attinet vt in tam exiguo vitæ curriculo tibi ipſi dulcem huius luminis vſum eripias? Non tam rigidus aut immiſericors eſt Deus vt hoc à te exigat. Chriſtus ſua paſſione & morte pro te ſatiſfecit. Vbi quaſo in ſſ. litteris mandatur homini, vt ſibi ipſi compedes velut injiciat, tantaque perferat & patiatur quò cæli compos fiat? Mera hæc eſt ſuperſtitio

stitio. Potes tu sine Dei offensione voluptates ac delicias hujus Mundi gustare, genus tuum pulcrorum liberorum procreatione ad posteros propagare, & cum formosa conjugē dulce avum exigere: quo nihil homini optabilius aut beatius contingere potest (a) Quin tu ætatem hanc primamque lanuginem Veneri & voluptatibus, canos vero demum Deo consecras, hæc illi pars debetur. Et tu, quem Deus tantis ornavit donis: an te ipsum vis abscondere? an tuis ipse luminibus vis obstruere? Potes in tanta religionum diversitate quibus Deus in hac terra colitur, aut doctrinam tuam aut eloquentiam tuam ostendere, aut eas consequi dignitates in quibus & patriæ & Deo simul servias; potes divitias acquirere, neque in tam miserabili paupertate perire. An cælum eremitis tantum & monachis est conditum? Nuptiæ aut opes non Abrahamum, non Davidem, non alios illo excluderunt. Temerè votum fecisti. Non tam justitiam suam, quam tuam infirmitatem Deus respiciet. Paullulum degusta ea quæ sunt in Mundo. Ubi volēs, reverti poteris. An tu sanctior es Davide, sapientior Salomone, Samsone fortior, qui optimam vitæ partem inter mulierum amplexus exegerunt? Quin tu miser compedes hos abiicis, & tam a peraræ vitæ incommoda cum Mundi deliciis commutatis? Quid tu extremam illam vitæ horam metuis? Crede mihi tunc unum Miserere, aut Mea culpa, omnibus miseris & culpis te liberabit, & ad cælestem vitam perducet. non minus quam infamem illum cum Christo Cruci affixum latronem. Hoc ferè modo diabolus causam suam agit, hujusmodi persuasionibus, ad seducendos homines utitur: ut latius apud eum videre est, qui Flagello suo apostatas usque ad sanguinem castigavit. Et quoties putamus, etiam in duro strato & cilicio jacentibus ab impudentissimo hoste jam feminarum pulchritudinem, jam divitiarum commoda, jam carnis voluptates, atque alia libidinum fomenta subijci? Hæc tentationum aculeos D. Hieronymus quoque solitaria vitæ decus, sensit se ipse fatetur, (b) inquit: *Sedebam solus, quia amaritudine repletus eram, horrebant sacco membra deformia; & squallida cusu situm æthiopica carnis obduxerat, quotidie lachryma, quotidie gemitus: & si quando repugnantem somnus imminens oppressisset, nuda humo vix ossa harentia collidebã, de cibis vero & potutaceo, quum etiam languentes monachi aqua frigida utantur, & coctum aliquod accepisse, luxuria sit. Ille igitur ego, qui ob gehenna metum tali me*

carcere ipse damnaveram, scorpionum tantum socius & ferarum, sæpe choris intereram puellarum. Pallebant ora jejuniis, & mens desideriis astuabat in frigido corpore; & ante hominem sua jam carne præmortuum, sola libidinum incendia bulliebant. Ecce qualem quantumque virum diabolus tentare non dubitavit. Jisdem artibus ille S. Antonium in solitudine oppugnavit. Ut namque aurum & argentum à monetariis jam sectione, jam Lydii lapidis contactu, jam malleo, jam igne probatur: ita illi quoque quos Deus toros sibi vindicare constituit, variis ab eo modis tentantur.

VI. Verumenimverò quemadmodum ab una parte malus angelus eos quos è matris Ecclesiæ gremio abducere vult, assiduis vocibus & tentationibus fatigat: ita ex altera parte bonus Angelus eos ad quos non solum in vita, sed divina quoque gratia & cælestis beatitudinis fruitione custodiendos, à Deo est appositus, confirmat & confortat. (c) Et profecto in hac ipsa eremitica vita boni Angeli etiam malos multo frequentius aggrediuntur, & hoc ferè modo compellant: *Agite, amici nostri & socij reddite Deo creatori vestro votum quod fecistis. Vt nihil temerè promittendum; ita promissa religiosè servanda sunt. Exigua est poena hac temporalis aeterna remunerationis, quam expectatis respectu. Pulchrè & benè negotiatur, qui parum perdit ut plurimum lucretur. Istis ubi vos jam degitis locis multò simplicius ac candidius vivitur. (d) Rariùs hic homo labitur, rariùs peccati laqueis implicatur, si quando cadat: faciliùs erigitur. Major hic cautio adhibetur in vita gubernanda; major securitas sentitur in quiete capienda. Dona Dei largiùs hic diffusa sunt; & quod acquirere hic quisq; potest, omni spe & voto majus est. Solitudo omnes sedat perturbationes, & rationi tēpus ac facultatē largitur ex animo eas evellendi. Vt enim fera bestia tantò faciliùs cicuratur quanto mansuetius tractantur: sic animi cupiditates, ira, pavor, tristitia, quæ valida animi sunt compedes, faciliùs subiguntur ut rationi pareant, quando subsidere jam incipiunt, neq; continua agitatione iritantur atq; effirantur. Hic fugièdo pugnat. Nè vos, nè cogitate claustra & septa vestra*

E
carcerem

a Lutherus ad cap. 30. Proverbiorum in glossa marginali Bibliorum Germanicæ n. doctus ab hospita sua Vidua Ihenaci. b Epist. 22. ad Eustochium c S. Ignatius Lojola in libello Exercitiorum Spir. de motibus quos diversi Spiritus excitant in anima. d S. Bernardus & alii Asceta, præcipuè Hieronymus Platus de bono status Religiosi.